

Землеробство, грунтознавство, агрохімія

УДК 633.63:631.81:631.51
© 2013

Я.П. Цвей,
доктор сільсько-
господарських наук

О.В. Бойчук

Інститут
біоенергетичних культур
і цукрових буряків НААН

Г.М. Мазур

Л.С. Мартинюк

Уладово-Люлинецька
дослідно-селекційна
станція

Ключові слова: грунт, способи обробітку ґрунту, ланка сівозмін, буряки цукрові

Поживний режим ґрунту під буряками цукровими залежить від системи удобрення ланок сівозміни та обробітку ґрунту, оскільки останній впливає на процеси мінералізації і вивільнення поживних речовин у ґрунті у вигляді сполук мінерального азоту, рухомого фосфору, обмінного калію. Дослідження з вивчення способів обробітку ґрунту під буряками цукровими свідчать про те, що мілкий і плоскорізний обробітки ґрунту сприяють концентрації елементів живлення у верхньому шарі ґрунту та кращому розвитку рослин у перший період вегетації, але за зменшення вологості ґрунту спостерігається зниження їх доступності рослині. За проведення оранки на глибину 12–14 см і мілкого обробітку на 10–12 см уміст рухомого фосфору становив у період сходів буряків цукрових у шарі 10–20 см 299 мг/кг ґрунту, тоді як за оранки — 275 мг/кг ґрунту, обмінного калію — 88 і 87, мінерального азоту — 7,7 і 11,6 мг/кг ґрунту [6].

Дослідженнями встановлено, що з використанням мілкого і плоскорізного обробітків ґрунту спостерігається диференціація орного шару за вмістом передусім рухомого фосфору, мінерального азоту і менше — обмінного калію, що пов'язано із системою удобрення.

ПОЖИВНИЙ РЕЖИМ ЧОРНОЗЕМУ ТИПОВОГО ЗАЛЕЖНО ВІД СПОСОБІВ ОБРОБІТКУ ҐРУНТУ ПІД БУРЯКИ ЦУКРОВІ

Показано зміни поживного режиму чорнозему типового вилугуваного залежно від способів його обробітку. Мілкий та плоскорізний обробітки ґрунту на мінеральному фоні живлення підвищують уміст мінерального азоту та обмінного калію, на органо-мінеральному фоні удобрення такої різниці порівняно з оранкою не спостерігається.

Мето дослідження — вивчення азотного режиму, рухомого фосфору та обмінного калію чорнозему типового вилугуваного залежно від використання мінеральних й органічних добрив та способів обробітку під буряками цукровими.

Методика дослідження. Дослідження здійснювали на Уладово-Люлинецькій дослідно-селекційній станції Вінницької обл. Калинівського р-ну в зоні достатнього зволоження в стаціонарному досліді за системою обробітку ґрунту з таким чергуванням культур: ячмінь з підсвітом конюшини, конюшина, пшениця озима, буряки цукрові. Сівозміни стаціонарного досліду розміщені на 4-х полях, площа посівної ділянки — 250 м², облікової — 100 м², повторність — 3-разова. Ґрунт дослідного поля — чорнозем типовий вилугуваний, що характеризуються такими агрехімічними показниками: pH_{сол.} 5,8–6,2; уміст гумусу в шарі ґрунту 0–30 см — 4,2–4,4%; забезпеченість обмінним калієм та рухомим фосфором (за Чиріковим) — 60 та 161 мг/кг ґрунту відповідно. На чорноземах типових вилугуваних нітратний азот визначали з дисульфофеноловою кислотою, амонійний — за методикою ЦИНАО з наступним колориметруванням, рухомий фосфор та обмінний калій — за Чиріковим.

До основного обробітку ґрунту під буряки цукрові належать: оранка на 30–32 см, мілкий обробіток — на 4–5 та 12–14 см, плоскорізний — 30–32 см. Систему удобрення наведено в табл. 1.

Результати досліджень. На чорноземних ґрунтах уміст мінерального азоту залежить від системи удобрення, ланки сівозмін, способів обробітку ґрунту.

У дослідженнях на чорноземах вилугуваних за використання оранки на 30–32 см на фоні $N_{90}P_{90}K_{130}$ у шарах 0–10 та 0–30 см на період сходів буряків цукрових кількість мінерального азоту становила 23,9 і 15,2 мг/кг ґрунту.

У варіанті із застосуванням $N_{90}P_{90}K_{130}+40$ т гною за використання оранки на 30–32 см у шарах 0–10 і 0–30 см спостерігалося 28,9 і 22,5 мг/кг ґрунту мінерального азоту, що на 5 і 7,3 мг/кг ґрунту більше за використання лише мінеральної системи удобрення і зумовлено переважанням процесів мінералізації над імобілізацією. Із застосуванням органо-мінеральної системи удобрення вміст мінерального азоту залежав від мікробіологічних процесів і вивільнення сполук NH_4 , NO_3 в ґрунті [1, 5].

На відміну від оранки, використання мілкого, плоскорізного обробітку й обробітку за «Параплау» призводить до змін фізичних показників ґрунту, що може прискорити мінералізаційні процеси в ґрунті та підвищити вміст мінерального азоту.

У варіанті з використанням способів мілкого обробітку ґрунту на 12–14 см на фоні мінеральної системи удобрення кількість мінерального азоту в шарах 0–10 і 0–30 см становила 37,3 і 26 мг/кг ґрунту, що було ви-ще за показники оранки на 30–32 см на 13,4 і 10,8 мг/кг ґрунту. Така сама закономірність спостерігалася у варіанті за проведення плоскорізного обробітку ґрунту на 30–32 см, де в орному шарі було 21,5, а в шарі 0–10 см — 28,8 мг/кг ґрунту мінерального азоту. Під час проведення мілкого обробітку ґрунту на 12–14 см з наступним розпушеннем за «Параплау» на 30–32 см уміст мінерального азоту в цих шарах був майже на рівні плоскорізного обробітку — 30,5 і 21,9 мг/кг ґрунту.

У варіанті із застосуванням мілкого обробітку ґрунту на 4–5 см уміст мінерального азоту досягав у верхньому шарі 0–10 см 37,3, у шарі 0–30 см — 26 мг/кг ґрунту. Таке зростання зумовлено прискореною мінералізацією азотних добрив через їх неглибоке заробляння в ґрунт.

На фоні органо-мінеральної системи удобрення за використання мілких безполицеїв обробітків ґрунту вміст мінерального азоту поступався вмісту за оранки.

Так, у варіанті із застосуванням мілкого обробітку ґрунту на 12–14 см (40 т/га гною + $N_{90}P_{90}K_{130}$) кількість мінерального азоту в шарах 0–10 і 0–30 см становила відповідно 23,3 і 16,1 мг/кг ґрунту, що було на рівні оранки і пов'язано з невисокою мінералізацією органічних добрив у засушливі роки.

Така сама закономірність спостерігається у варіанті з використанням мілкої оранки на 12–14 см з наступним розпушеннем ґрунту за «Параплау» на 30–32 см, де кількість мінерального азоту досягала в шарах 0–10 і 0–30 см 24,7 і 17,2 мг/кг ґрунту. На відміну від мілкого обробітку ґрунту у варіанті, де застосовували плоскорізний обробіток, уміст мінерального азоту становив у шарах 0–10 і 0–30 см 26,4 і 19,9 мг/кг ґрунту, що було близько до оранки.

Наприкінці вегетації буряків цукрових уміст мінерального азоту зменшився за використання його рослинами впродовж вегетації і не залежав від способів обробітку ґрунту та системи удобрення.

Чорноземні ґрунти досить добре забезпечені рухомим фосфором, що залежить від застосування мінеральних та органічних добрив під сільськогосподарські культури і ланок сівозмін [3].

У дослідженнях, проведених на чорноземах вилугуваних, під час застосування $N_{90}P_{90}K_{130} + 40$ т гною під буряки цукрові вміст рухомого фосфору становив в орному шарі 230 мг/кг ґрунту.

Результати досліджень на вилугуваному чорноземі показали, що вміст рухомого фосфору зумовлений системою удобрення буряків цукрових і системою обробітку ґрунту. Так, у варіанті з оранкою на 30–32 см, де застосовували $N_{90}P_{90}K_{130}$ під буряки цукрові, уміст рухомого фосфору в шарах 0–10 і 0–30 см становив 256 і 230 мг/кг ґрунту. Водночас за поєдання мінеральних та органічних добрив у нормі 40 т/га гною + $N_{90}P_{90}K_{130}$ — 270 і 240 мг/кг ґрунту.

Використання під буряки цукрові безполицеївого обробітку ґрунту впливає на перерозподіл в орному шарі рухомого фосфору. У дослідженнях, проведених на вилугуваному чорноземі, за використання плоскорізного обробітку ґрунту кількість рухомого фосфору в шарі 0–30 см становила 246 мг/кг ґрунту, за оранки — на 16 мг/кг ґрунту менше [5].

З використанням під буряки цукрові міне-

Оцінка хімічних показників ґрунту в посіві буряків цукрових (УПДСС, 2009–2011 рр.), мг/кг ґрунту

Система обробітку ґрунту й удобрення	Шар ґрунту	NO ₃ +NH ₄		P ₂ O ₅	K ₂ O	Сходи	Кінець вегетації	Сходи	Кінець вегетації
		Сходи	Збирання						
Оранка на 30–32 см N ₉₀ P ₉₀ K ₁₃₀	0–10	23,9	10,9	256	224	99	66		
	0–30	15,2	8,2	230	186	84	57		
	30–50	11,5	7,2	173	126	58	42		
Оранка на 30–32 см N ₉₀ P ₉₀ K ₁₃₀ 40 т/га гною	0–10	28,9	15,3	270	210	114	81		
	0–30	22,5	10,9	240	187	92	62		
	30–50	18,2	6,3	173	130	55	38		
Мілкий обробіток на 12–14 см N ₉₀ P ₉₀ K ₁₃₀	0–10	37,3	10,3	187	148	126	64		
	0–30	26,0	8,6	158	133	91	48		
	30–50	13,9	5,5	113	98	53	38		
Плоскорізний обробіток на 30–32 см N ₉₀ P ₉₀ K ₁₃₀	0–10	28,8	7,9	271	226	124	58		
	0–30	21,5	6,8	246	200	94	49		
	30–50	15,1	5,2	168	138	65	38		
Мілкий обробіток на 12–14 см 40 т/га гною N ₉₀ P ₉₀ K ₁₃₀	0–10	23,3	6,7	279	245	120	74		
	0–30	16,1	7,2	242	208	91	54		
	30–50	14,6	6,9	168	126	55	36		
Плоскорізний обробіток на 30–32 см + N ₉₀ P ₉₀ K ₁₃₀ + 40 т/га гною	0–10	26,4	9,4	292	231	141	83		
	0–30	19,9	6,8	237	190	97	62		
	30–50	10,8	7,4	167	128	61	38		
Мілкий обробіток на 12–14 см + «Параплау» на 30–32 см N ₉₀ P ₉₀ K ₁₃₀	0–10	30,5	10,3	258	213	117	73		
	0–30	21,9	8,3	251	196	99	61		
	30–50	15,4	5,0	184	144	79	46		
Мілка оранка на 12–14 см + «Параплау» на 30–32 см N ₉₀ P ₉₀ K ₁₃₀ + 40 т/га гною	0–10	24,9	9,6	262	220	127	90		
	0–30	17,2	7,2	244	190	107	71		
	30–50	8,7	5,7	172	132	72	55		

ральних добрив у нормі $N_{90}P_{90}K_{130}$ і плоскорізного обробітку ґрунту кількість рухомого фосфору в шарах 0–10 і 10–20 см досягла 271 і 246 мг/кг ґрунту, що було на 15 і 16 мг/кг ґрунту більше, ніж за оранки. У варіанті, де застосовували 40 т/га гною + $N_{90}P_{90}K_{130}$, уміст рухомого фосфору за використання плоскорізного обробітку ґрунту становив у шарах 0–10 і 0–30 см відповідно до оранки 292 і 237 мг/кг ґрунту.

Отже, з використанням плоскорізного обробітку ґрунту за органо-мінеральної і мінеральної системи удобрення вміст рухомого фосфору більше концентрувався у верхній частині орного шару, що підтверджує ряд досліджень [3, 5].

Близькі результати одержали у варіантах, де застосовували мілкий обробіток на 12–14 см з наступним глибоким розпущенням за «Параплау» на 30–32 см. Так, за використання лише $N_{90}P_{90}K_{130}$ уміст рухомого фосфору становив у шарах 0–10 і 20–30 см 258 і 251 мг/кг ґрунту, що мало незначні переваги порівняно з оранкою. Із застосуванням органо-мінеральної системи удобрення вміст рухомого фосфору був на рівні його вмісту за мінеральної системи удобрення, що становило 262 і 244 мг/кг ґрунту, як і за оранки. Уміст рухомого фосфору в підному шарі ґрунту під час застосування мілкого обробітку ґрунту на 12–14 см знизився на 60 мг/кг ґрунту порівняно з умістом за оранки, що зумовило локалізацію фосфорних добрив у верхньому шарі ґрунту.

Наприкінці вегетації буряків цукрових кількість рухомого фосфору зменшилася в орному і підному шарах ґрунту через використання його буряками цукровими і перехід у мало-рухомі сполуки.

На нашу думку, це зумовлено зниженням вологості ґрунту на період збирання і підвищення температури, що різко зменшувало рухомість фосфору.

На чорноземах вилугуваних у зоні достатнього зволоження вміст обмінного калію більше залежить від системи удобрення, ніж від його вмісту в материнській породі. Найбільший уміст обмінного калію спостерігається із застосуванням органо-мінеральної системи удобрення [4].

Так, за використання під буряки цукрові оранки і добрив у нормі $N_{90}P_{90}K_{130}$ уміст обмінного калію досягав у шарах 0–10, 0–30 см 99 і 84 мг/кг ґрунту.

У варіанті із застосуванням 40 т/га гною + $N_{90}P_{90}K_{130}$ кількість обмінного калію підвищи-

лася в орному шарі на 8 мг/кг ґрунту, а в шарі 0–10 см — 15 мг/кг ґрунту відповідно до мінеральної системи удобрення, що становило 92 і 114 мг/кг ґрунту. У дослідженнях, проведених на чорноземах вилугуваних із застосуванням під буряки цукрові 40 т/га гною + $N_{90}P_{90}K_{130}$, уміст обмінного калію в орному шарі був 99 мг/кг ґрунту, без унесення добрив — 84 мг/кг ґрунту [4].

Використання плоскорізного обробітку ґрунту під буряки цукрові посилює кількість обмінного калію у верхній частині орного шару. Із застосуванням плоскорізного обробітку на фоні $N_{90}P_{90}K_{130}$ уміст обмінного калію у шарі 0–10 см становив 124 мг/кг ґрунту, що на 25 мг/кг ґрунту більше, ніж за оранки, тоді як в орному шарі його кількість була, як за оранки — 94 мг/кг ґрунту.

Із застосуванням заходів плоскорізного обробітку ґрунту на фоні органо-мінеральної системи удобрення вміст обмінного калію в шарі 0–10 см підвищився на 27 мг/кг ґрунту порівняно з оранкою і становив 141 мг/кг ґрунту, а в орному шарі його вміст був майже таким, як і за оранки.

У варіанті, де використовували мілкий обробіток ґрунту на 12–14 см, уміст обмінного калію мав переваги лише за мінеральної системи удобрення. Його кількість у шарі 0–10 см становила 120 мг/кг ґрунту, що було на 21 мг/кг ґрунту більше, ніж за оранки, а на фоні органо-мінеральної системи удобрення такої різниці не спостерігалося.

Із застосуванням мілкого обробітку на 12–14 см з наступним розпущенням ґрунту за «Параплау» на 30–32 см на мінеральному фоні удобрення в шарах 0–10 і 0–30 см уміст обмінного калію становив 73 і 60 мг/кг ґрунту. На фоні органо-мінеральної системи удобрення його вміст був на рівні 127 і 107 мг/кг ґрунту, що було на 13 і 15 мг/кг ґрунту вище, ніж за оранки. У підному шарі ґрунту вміст обмінного калію не залежав від способів його обробітку, лише у варіантах з органо-мінеральною системою удобрення він зростав незначною мірою.

Отже, мілкий і плоскорізний обробітки ґрунту сприяють зростанню вмісту обмінного калію у верхніх шарах, що поліпшує забезпеченість рослин калієм у перший період вегетації, але вирівнюється за органо-мінеральної системи удобрення.

Наприкінці вегетації буряків цукрових уміст обмінного калію знизився через використання його рослинами і перехід у фіксований необмінний стан і не залежав від способів обробітку ґрунту.

Висновки

Найбільший уміст мінерального азоту спостерігається в період сходів буряків цукрових за мінеральної системи удобрення на фоні мілкого обробітку ґрунту в поєднанні з обробітком за «Параплау». На фоні органо-мінеральної системи удобрення такої різниці не спостерігалося.

Використання плоскорізного обробітку ґрунту на фоні 40 т/га гною $N_{90}P_{90}K_{130}$ сприяє

підвищенню вмісту рухомого фосфору та обмінного калію в шарі 0–10 см до 292 і 141 мг/кг відповідно, тоді як за оранки його кількість становить 270 і 141 мг/кг ґрунту.

На кінець вегетації буряків цукрових уміст обмінного калію і рухомого фосфору у варіантах з мінеральним та органо-мінеральним фоном живлення мало залежить від способів обробітку ґрунту.

Бібліографія

1. Барштейн Л.А., Шкаредний І.С., Якименко В.М. Сівозміни, обробіток ґрунту та удобрення в зонах бурякосіяння. — К.: Тенар, 2002. — 488 с.
2. Горбачєва А.Е., Усотенко Ю.И. Азотный режим эродированных обычновенных черноземов при 10-летней безотвальной обработке//Агрехимия. — 1986. — № 5. — С. 38.
3. Носко Б.С. Фосфатний режим ґрунтів і ефективність добрив. — К.: Урожай, 1990. — С. 224.
4. Цвей Я.П., Мазур Г.М. Особливості впливу системи удобрення цукрових буряків на фонд обмінного калію чорнозему вилугуваного//Агроколог. журн. — 2001. — № 1. — С. 55–57.
5. Цвей Я.П., Ременюк Ю.О., Мазур Г.М. Формування поживного режиму чорнозему залежно від системи обробітку ґрунту під цукрові буряки//Вісн. аграр. науки. — 2006. Вип. № 11. — С. 15–19.
6. Цвей Я.П., Недашківський О.І., Широконос А.М., Горобець Н.А. Родючість чорнозему і продуктивність цукрових буряків залежно від диференційованого обробітку ґрунту в короткоротаційних сівозмінах//Наук. вісн. НАУ. — 2005. — Вип. 81. — С. 78–83.
7. Шудренко И.В. Влияние основной обработки почвы на показатели почвенного плодородия и продуктивность сахарной свеклы в зоне достаточного увлажнения правобережной Лесостепи Украины: автореф. дис. на соиск. учен. степени канд. с.-г. наук: 06.01.01/ВНИС. — К., 1990. — 17 с.

Надійшла 10.10.2012.